

34. 水府挂桌大帝龙神像 明

Dragon King and Royal Lord of the East, Ming dynasty

THÁI THƯỢNG ĐỘNG HUYỀN TAM ĐỘNG KHAI THIÊN PHONG LÔI VŨ BỘ CHẾ MA THẦN CHÚ KINH.

太上洞玄三洞开天风雷禹步制魔神咒经.

Kinh Tên: Thái Thượng Động Huyền Tam Động Khai Thiên Phong Lôi Vũ Bộ Chế Ma Thần Chú Kinh. Không rõ người soạn, bản thảo gốc xuất xứ từ “Chính Thống Đạo Tạng” Động Huyền bộ, bản văn loại.

Một thời, Hạo Thiên Ngọc Hoàng Thượng Đế tại Hạo Kiếp Thiên Cung – Ngọc Hư Điện, cùng Chư Thiên Chư Địa, Nhật Nguyệt Tinh Tú, Phi Thiên Thân Vương, Chư Đại Bồ Tát, các chúng Thiên Nhân diễn nói “Khai Thiên Phong Lôi Vũ Bộ Chế Ma Thần Chú Kinh”. Khi đó, Ngọc Đế đối với Thủ Phủ Phù Tang Đại Đế nói: Khanh chủ quản nơi nhân gian Địa Thủy 2 khí, nay ta thấy nơi Thủy Phủ có nhiều Yêu Long Giao Thận, chúng hay làm mưa làm gió, thổi quét gây hại cho nhân dân hạ giới. Cùng các loài Hồ Lang, Trùng Xà, Dã Ngạn, các loài này khi thọ mệnh lâu rồi liền biến thành Tinh Quái, chẳng theo Chánh Đạo, đánh mất tính lành, chúng thường ẩn náu nơi miếu tự, đòi hỏi cúng lễ máu thịt cùng vật phẩm quá đáng, gây náo loạn nhân dân. Hoặc thành cường Ma Ác Quỷ sát hại chúng sanh. Ta thấy vậy thật đáng thương, ngươi nên vì lòng từ bi cứu giúp chúng sanh.

Nghe vậy, Phù Tang Đại Đế tiến lên đánh lễ Thiên Đế nói: Chức trách của Thần là chủ trì 2 Ti như vậy, nhưng nay không biết phải dùng pháp môn gì để cứu giúp chúng sanh.?

Thượng Đế nói: Ta khi xưa chưa chứng Tiên vị(1), lúc còn làm thân phàm phu, liền từ bỏ phú quý, kham khổ chịu khó tu hành, trải qua 800 kiếp mới đốn ngộ Đại Thừa, chứng quả vị Thanh Tịnh, tự nhiên giác vương(2), Như Lai dạy chư vị Bồ Tát(3), muốn chứng được quả vị, trước phải trải qua nhiều kiếp tu hành gian khổ. Nay Ta phụng Nguyên Thủy phù mệnh, chúng địa vị Hạo Kiếp Thiên Cung Ngọc

Hư Đế, chủ về khai Thiên quản Địa. Khi Trời Đất mới mở, Nhật Nguyệt chưa phân, Tinh Tú chẳng đúng thời, lẫn nhau hỗn loạn(4). Thấy vậy Ta liền sắc triệu Bát Thiên Lôi Thần, hàng phục chúng Tinh. Sau dùng thần thông nung luyện, chế ngự Ma Vương Tinh Tú. Có vị Lôi Thần tùy ý ta sai sử, một tay nâng núi Thái Sơn, bay khắp mười phương Thế giới. Lại có vị Lôi Thần, miệng rộng đủ để nuốt hết nước biển nơi Tứ Hải, chẳng để rơi vãi một giọt. Lại có vị Lôi Thần, toàn thân cao 18 do tuần(5), miệng lớn nuốt Nhật Nguyệt Tinh Tú. Lại có vị Lôi Thần, miệng phun lửa cháy, quét khắp 10 phương thế giới, đốt sạch yêu ma, bắt chúng vĩnh quy Chánh Đạo. Khi đó, Nhật Nguyệt cùng Tinh Tú đã an phương vị, mỗi mỗi phân chia rõ ràng, sao trời sáng tỏ, Ngày Đêm khi đó liền được phân chia. Ta nay giao lại cho Khanh Tam Động Ngọc Kinh này, nên dạy bảo chúng sinh, truyền lại cho kẻ có Đạo Đức. Tất cả Lôi Thần đều phải vâng theo sắc lệnh nơi ngọc kinh, tùy theo sắc lệnh mà âm thầm biến hóa hiện thân, tra xét gầm Trời cõi Đất, trăm sát yêu ma thanh trừ tà mị. Kẻ được Ngọc kinh này, thường nên tụng trì, hồng tăng trợ Lôi Thần uy quang, “phó dữ Lôi Thần, hợp kỳ Chánh Đạo, dĩ kế thừa tâm”(?). Như vậy, Ngọc Đế liền nói Khai Thiên Chế Ma Thần Chú:

Ngũ Uy Lôi Thần, Dữ Đế Đồng Sinh. Thụ Luyện Ngọc Đế, Hàng Phục Chúng Tinh. Mãi Lại Vạn Đội, Dạ Xoa Thiên Quân. Thất Đầu Bách Tí, Cự Khẩu Kim Tinh. Thân Trường Vạn Trượng, Thôn Thực Quỷ Tinh. Hành Hữu Phong Vũ, Tọa Hữu Lôi Đình. Lôi Công Phích Lịch, Điện Mẫu Chân Linh. Phong Lôi Cổ Xuy, Thiên Địa Giai Kinh. Tru Long Trảm Quái, Nhật Dạ Vô Đình. Thiên Thần Cung Thủ, Vạn Thần Hàm Tuân. Ngũ Nhạc Ngũ Đế, Tứ Độc Nguyên Quân. Giang Hà Hoài Tế, Thập Nhị Khê Chân. Cửu Địa Chi Hạ, Tuyên Khúc U Minh. Bắc Đô La Phong, Động Uyên Thái Minh. Cửu Thiên Chi Thượng, Nhật Nguyệt Tinh Thần. Phi Thiên Thần Vương, Nhất Nhất Hàm Thính. Địa Ti Quỷ Phủ, Minh Hữu Quỷ Doanh. Thường Hành Chính Lệnh, Dục Dưỡng Quân Sinh. Cảm Hữu Tác Quá, Phù Mệnh Sở Triệu. Lôi Đình Phụng Mệnh, Tru Trảm Thiêu Phần. Uy Bất Khả Đương, Tội Bất Khả Đào. Liệt Vị Cửu Thiên, Ngọc Đế Xương Dao. Thần Công Hách Hách, Trần Nộ Dương Uy. Trảm Yêu Sát Quái, Lôi Điện Tinh Phi. Bà La Uy Chân, Đảm Lợi Xuy Huy. Phục Do Trần Ký, Ti Giám Phi Y. Cổ Lưu Phi Diệu, Nam Lỗ Trích Y. Phó Yên Thạch Nghĩa, Dạ Yên Đấu Trung. Tu Nghênh Thái Vương, A Nô Thượng Ngôn. Cổ Thiên Hòa Mẫu, Sân Trụ A Ô. Thâu Phụ Minh Thọ, Khuyê Tị Viễn Đồ. Phúc Dao Chân Dịch, Lôi Đình Ân Hứ. Tụng Chi Vạn Biến, Dữ Thần Đồng Khé. Quang Minh Nhật Nguyệt, Uy Thần Gia Bị. Nhâm Quý Hối Tử, Thường Tụng Thủ Kinh. Thần Linh Trợ Hữu, Dữ Đạo Hợp Chân. Thượng

Đế Thần Chú, Vật Truyện Phi Nhân. Kinh Tiết Lộ Mạn, Ương Cập Tử Tôn. Chí Thành Tụng Chi, Dịch Sử Lôì Đình. Thượng Triều Đế Khuyết, Hạ Tế U Minh. Nhược Y Ngô Giáo, Chư Tiên Xướng Danh. Lôì Đình Hộ Vệ, Hào Viêt Chân Nhân. Cấp Cấp Nhất Như Ngọc Đế Luật Lệnh. (tụng từ 3, 5, 7, 14, 21, 49 lần trở lên).

Khi đó, Thủy Phủ Phù Tang Đại Đế cùng Chư Thiên Chư Địa, Nhật Nguyệt Tinh Tú, Phi Thiên Thần Vương, chư Đại Bồ Tát, Thiên Nhân cõi Trời, hết thầy đều vui mừng vâng lệnh thừa hành.

Như vậy, Phù Tang Đại Đế liền phát nguyện: Thần nguyện tại hạ giới, rộng truyền lưu kinh này hòng cứu độ chúng sanh.

Tiếp, Ngọc Đế lần nữa đối với Phù Tang Đại Đế căn dặn: Nếu nơi Thế gian chẳng có Kinh này, kẻ phàm phu chẳng thể chế ngự yêu tà, sai khiến Thiên Lôì. Khi Khanh tại hạ giới nên rộng rãi truyền lưu Kinh này, cứu độ chúng sinh, nhưng chớ truyền cho ngoại đạo tà kiến. Ta nơi cõi Trời có lệnh cho Tam Quan cổ bút, xét soi công quả của kẻ tu hành, một chút chẳng sai mất, nếu kẻ có Công, ta liền ban Thiên phù, triệu hán lên Kim Khuyết, tùy vào Công Đức nhiều hay ít mà chứng Tiên chức có khác nhau. Như vậy, Phù Tang Đại Đế vâng lệnh Thánh chỉ, bái tạ Thiên ân, làm lễ rồi lui.

***CHÚ THÍCH:**

-Một số Kinh thư, nơi cốt yếu chính là những câu Thần chú. Cũng có thể nói Kinh này được nói ra là để tuyên thuyết tán thán công năng cùng thần lực của Thần chú. Nên người học Đạo khi tụng kinh chỉ cần tụng 1 lần các phần còn lại, còn bài chú thì nên tụng càng nhiều càng tốt. Hoặc trước, chỉ cần đánh lễ quy y Thánh giả cùng Chư Thiên Tiên rồi tụng Chú là được, xong phục nguyện sám hối, như vậy liền xong thời khóa. Vì công năng của Thần chú chính là ý nghĩa cốt yếu của toàn bộ Kinh.

1. Nguyên văn: “Ta trước kia khi chưa được Vương vị”

2. “Tự nhiên giác vương” người dịch không rõ nghĩa nên để nguyên.
3. “Như Lai dạy chư Bồ Tát” : đoạn này có thể có người thắc mắc tại sao Đạo Kinh lại có các danh hiệu nhà Phật như vậy. Thật ra mọi người phải hiểu, Đạo Tạng đã phải trải qua sự xét duyệt của nhiều đời Triều đại Vua chúa Trung Hoa cùng các Đạo Sĩ, khi một bộ kinh được đưa vào “Chính Thống Đạo Tạng” tức ý nghĩa nội dung bộ kinh đó là chính xác, nguyên văn, đã được công nhận. Các Đạo Sĩ khi được Triều Đình sai phái tu chỉnh Đạo Tạng cũng không dám sửa đổi nên mọi người có thể thoải mái đón nhận.
4. Nguyên văn: “ thị thì, nhật nguyệt giao thực, tinh thần thất độ, các tương thôn tịnh, tranh kỳ phân dã.”
5. Do Tuần, một đơn vị đo chiều dài của Ấn Độ cổ, có thuyết nói 1 do tuần bằng 9,2km , lại có thuyết nói 19,5km , 14,6km, 7,3km cách tính này hiện giờ chưa được nhất trí đích xác là bao nhiêu.

BẢN HÁN-VIỆT

thái thượng động huyền tam động khai thiên phong lôi vũ bộ chế ma thần chú kinh

kinh danh: thái thượng động huyền tam động bế thiên phong lôi vũ bộ chế ma thần chú kinh. soạn nhân bất tường. để bản xuất xứ: 《 chính thống đạo tạng 》 động huyền bộ bản văn loại.

thái thượng động huyền tam động khai thiên phong lôi vũ bộ chế ma thần chú kinh

nhĩ thì, hạo thiên ngọc hoàng thượng đế tại hạo kiếp thiên cung ngọc hư điện nội, dữ chư thiên chư địa, nhật nguyệt tinh túc, phi thiên thần vương, chư đại bồ tát, thiên nhân đẳng, diễn thuyết 《 khai thiên phong lôi vũ bộ chế ma thần chú

kinh 》 . nhĩ thì, ngọc đế cáo

thủy phủ phù tang đại đế viết: nhĩ quản hạ phương địa thủy nhị khí, ngô quan thủy phủ đa hữu yêu long giao thận, vọng hưng phong vũ, phiêu đẳng nhân dân địa giới. hồ lang, trùng xà, dã ngạn, thọ mệnh niên thâm, biến thành tinh quái, bất quy chính giáo, trực kỳ bản tính, vọng cầu dâm tự, quái loạn nhân dân, dĩ yếu huyết thực. hoặc cường ma ác quỷ, hoành sát chúng sinh. tham khả liên mẫn, nhữ đương cứu

chi. vu thị, phù tang đại đế thượng bạch thiên đế, viết: tiện thần chức chủ nhị ti, bất tri chúng sinh dĩ hà pháp cứu chi?

thượng đế viết: ngô vãng tích bất tự vương vị, xá kỳ phú quý, tu hành bát bách kiếp trung, đốn ngộ đại thừa, quả chứng thanh tịnh, tự nhiên giác vương, như lai giáo chư bồ tát, phục kinh như thị vũ kiếp. phụng nguyên thủy phù mệnh, đắc chứng hạo kiếp thiên cung ngọc hư đế, chủ khai thiên lý địa. thị thì, nhật nguyệt giao thực, tinh thần thất độ, các tương thôn tịnh, tranh kỳ phân dã. ngô triệu bát thiên lôi thần, dĩ phục chúng tinh. ngô dĩ thần thông luyện chi, chế ngự ma vương tinh tức, thần thông mạc trắc. ngô năng sử nhất lôi thần, thủ đề thái sơn, di vu tha phương. ngô năng sử nhất lôi thần, khẩu thôn tứ đại hải thủy, liễu vô quyên tích. ngô năng sử nhất lôi thần, dừng thân thập bát do tuần, khẩu thôn nhật nguyệt, thực chư tinh tức. ngô năng sử nhất lôi thần, khẩu thổ mãnh hỏa, biến chư thế giới, phần thiêu yêu ma, giai quy chính đạo. sở đắc nhật nguyệt tinh tức, các an kỳ phương, thủ kỳ phân dã, tinh tức lãng minh, thủy phân trú dạ. ngô kim phân phó nhữ tam động kinh tuyên, khả vu phạm thế, truyện tu hành hữu đạo chi nhân. sở hữu lôi thần, tùy kỳ bảo lục, thỉnh thụ phù mệnh, mật trình tốc hiện, bãi hám càn khôn chi nghiệm, trương trăm yêu sát quái chi linh. thụ trì kinh tuyên chi nhân, thường tụng thủ xích, tặng trợ lôi thần uy quang, phó dữ lôi thần, hợp kỳ chính đạo, dĩ khế thủ tâm. nhĩ thì, ngọc đế tức thuyết khai thiên chế ma thần chú, viết:

ngũ lôi uy thần, dữ đế đồng sinh. thụ luyện ngọc đế, hàng phục chúng tinh. mãnh lại vạn đội, dạ xoa thiên quân. thất đầu bách tí, cự khẩu kim tinh. thân trường vạn trượng, thôn thực quỷ tinh. hành hữu phong vũ, tọa hữu lôi đình. lôi công phích lịch, điện mẫu chân linh. phong lôi cổ xuy, thiên địa giai kinh. tru long trăm quái, nhật dạ vô đình. thiên thần cùng thủ, vạn thần hàm tuân. ngũ nhạc ngũ đế, tứ độ nguyên quân. giang hà hoài tế, thập nhị kê chân. cửu địa chi hạ, tuyền khúc u minh. bắc đô la phong, động uyên thái minh. cửu thiên chi thượng, nhật nguyệt tinh thần. phi thiên thần vương, nhất nhất hàm thỉnh. địa ti thủy phủ, minh hữu quý doanh. thường hành chính lệnh, dục dưỡng quần sinh. cảm hữu tác quá, phù mệnh sở triệu. lôi đình phụng mệnh, tru trăm thiêu phần. uy bất khả đương, tội bất khả đào. liệt vị cửu thiên, ngọc đế xướng dao. thần công hách hách, chấn nộ dương uy. trăm yêu sát quái, lôi điện tinh phi. bà la uy chấn, đảm lợi xuy huy. phục do trần ký, ti giám phi y. cổ lưu vi diệu, nam lỗ trích y. phó yên thạch nghĩa, dạ uy đầu trung. tu nghênh thái vương, a nô thượng ngôn. cổ thiên hòa mẫu, sân trụ a ô. đầu phụ minh thọ, khuê tị viễn đồ. phúc dao chân dịch, lôi đình ầm huy. tụng chi vạn biến, dữ thần đồng khế. quang minh nhật nguyệt, uy thần gia bị. nhâm quý hội tử, thường tụng thủ kinh. thần linh trợ hữu, dữ đạo hợp chân. thượng đế thần chú, vật truyện phi nhân. khinh tiết lậu mạn, ương cập tử tôn. chí thành tụng chi, dịch sử lôi

đình. thượng triều để khuyết, hạ tế u minh. nhược y ngô giáo, chư thiên xướng danh. lôi đình hộ vệ, hào viết chân nhân. cấp cấp nhất như, ngọc đế luật lệnh.

nhĩ thì, thủy phủ phù tang đại đế dữ chư thiên chư địa, nhật nguyệt tinh túc, phi thiên thần vương, chư đại bồ tát, thiên nhân đẳng chúng, giai đại hoan hỉ, tín thụ phụng hành. vu thị, phù tang đại đế nhi tác thệ ngôn: thần vu hạ giới, quảng truyện lưu hành cứu thế chi nhân. thị thì, ngọc đế trọng cáo phù tang đại đế viết: nhược vô thử kinh lục, sử phạm thế chi nhân, bất năng chế ngự yêu tà, dịch sử lôi đình. nhĩ đương vu thế, quảng tùy truyện độ, vật kỳ phi nhân, lệnh cứu thiên dân. ngô khiến tam quan cổ bút, kiểm sát công quá, phân hào vô thất. hữu công chi nhân, ngô khiến thiên phù, triệu chi kim khuyết, lượng công thâm trọng, đẳng phẩm tiên chức. vu thị, phù tang đại đế khai cụ thánh chỉ, ngưỡng tạ thiên ân, triều từ nhi thôi.

BẢN TIẾNG TRUNG

太上洞玄三洞开天风雷禹步制魔神咒经

经名：太上洞玄三洞闭天风雷禹步制魔神咒经。撰人不详。底本出处：《正统道藏》洞玄部本文类。

太上洞玄三洞开天风雷禹步制魔神咒经

尔时，昊天玉皇上帝在浩劫天宫玉虚殿内，与诸天诸地、日月星宿、飞天神王、诸大菩萨、天人等，演说《开天风雷禹步制魔神咒经》。尔时，玉帝告

水府扶桑大帝曰：尔管下方地水二气，吾观水府多有妖龙蛟蜃，妄兴风雨，飘荡人民地界。虎狼、虫蛇、野狂，寿命年深，变成精怪，不归正教，逐其本性，妄求淫祀，怪乱人民，以要血食。或强魔恶鬼，横杀众生。探可

怜悯，汝当救之。於是，扶桑大帝上白天帝，曰：贱臣职主二司，不知众生以何法救之？

上帝曰：吾往昔不就王位，舍其富贵，修行八百劫中，顿悟大乘，果证清净，自然觉王，如来教诸菩萨，复经如是雨劫。奉元始符命，得证浩劫天宫玉虚帝，主开天理地。是时，日月交蚀，星辰失度，各相吞并，争其分野。吾召八天雷神，以伏众星。吾以神通炼之，制御魔王星宿，神通莫测。吾能使一雷神，手提太山，移於他方。吾能使一雷神，口吞四大海水，了无涓滴。吾能使一雷神，踊身十八由旬，口吞日月，食诸星宿。吾能使一雷神，口吐猛火，徧诸世界，焚烧妖魔，皆归正道。所得日月星宿，各安其方，守其分野，星宿朗明，始分昼夜。吾今分付汝三洞经线，可於凡世，传修行有道之人。所有雷神，随其宝箓，听受符命，密呈速现，摆撼乾坤之验，张斩妖杀怪之灵。受持经线之人，常诵此咒，增助雷神威光，付与雷神，合其正道，以契此心。尔时，玉帝即说开天制魔神咒，曰：

五雷威神，与帝同生。受炼玉帝，降伏众星。猛吏万队，夜叉千群。七头百臂，巨口金精。身长万丈，吞食鬼精。行有风雨，坐有雷霆。雷公霹雳，电母真灵。风雷鼓吹，天地皆惊。诛龙斩怪，日夜无停。千神拱手，万神咸遵。五岳五帝，四渎源君。江河淮济，十二溪真。九地之下，泉曲幽冥。北都罗酆，洞渊太溟。九天之上，日月星辰。飞天神王，一一咸听。地司水府，明有鬼营。常行正令，育养群生。敢有作过，符命所召。雷霆奉命，诛斩烧焚。威不可当，罪不可逃。列位九天，玉帝唱谣。神功赫赫，震怒扬威。斩妖杀怪，雷天星飞。婆罗威震，胆利吹辉。复由陈既，卑鉴绯衣。鼓流微妙，南鲁掷衣。付烟石义，夜威斗中。须迎太王，阿奴上言。鼓千和母，嗔住阿乌。输辅明寿，奎避远图。福谣真易，雷霆隐讳。诵之万徧，与神同契。光明日月，威神加备。壬癸亥子，常诵此经。神灵助佑，与道合真。上帝神咒，勿传非人。轻泄漏慢，殃及子孙。至诚诵之，役使雷

霆。上朝帝阙，下济幽冥。若依吾教，诸天唱名。雷霆护卫，号曰真人。急急一如，玉帝律令。

尔时，水府扶桑大帝与诸天诸地、日月星宿、飞天神王、诸大菩萨、天人等众，皆大欢喜，信受奉行。於是，扶桑大帝而作誓言：臣於下界，广传流行救世之人。是时，玉帝重告扶桑大帝曰：若无此经策，使凡世之人，不能制御妖邪，役使雷霆。尔当於世，广随传度，勿示非人，令救天民。吾遣三官鼓笔，检察功过，分毫无失。有功之人，吾遣天符，召之金阙，量功深重，登品仙职。於是，扶桑大帝开具圣旨，仰谢天恩，朝辞而退。